

Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 12 năm 2014

Số 215

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Diệu pháp nằm ở đâu?
2. Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không?
3. Giác ngộ là gì?
4. Ngoài không gian có chấn động Nam Mô A Di Đà Phật không?
5. Thương mại là gì?
6. Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?
7. Cảm thú và loài người có gì khác biệt không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney 13-02-97 2:25 AM 1) Hỏi: <i>Điều pháp nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa điều pháp nằm ở chơn tâm phát triển đến vô cùng tận, luồng điện rút từ trung tim bộ đầu đi lên cứ vậy mà hành sẽ tới đích. Kệ: Thực hành phát triển vô cùng tận Giải tỏa phiền ưu tự tiến lần Dứt khoát tình đời không tiếp động Thanh thoi thực hiện giúp tâm thân.	Sydney 14-02-97 5:25 AM 2) Hỏi: <i>Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không?</i> Đáp: Thừa giữa vũ trụ và con người, đối với mắt phàm thì hai giới khác nhau, nhìn lại trong nội thức thì sự sống còn của loài người và vạn linh (thì) cùng chấn động mà phát triển trung tâm sinh lực như nhau, hoạt động và an nghỉ, sự liên hệ rất mật thiết, từ hơi thở một, dưỡng khí nuôi lớn quần sanh, phát triển theo chiều hướng khả năng sẵn có. Phần hồn thì biệt lập, thăng trầm theo định luật thanh trược mà tiến hành, dứt khoát là thanh, liên hệ là trược, quân bình là giải nghiệp. Cho nên người tu, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, phát triển nguyên lý chấn động của nội tâm, phần hồn tự nó phát triển đi lên thoát tục. Kệ: Hòa mình thanh tịnh nhơn duyên tiến Thức giác bình tâm tự tiến xuyên Cợ hội nghìn trùng nay giác ngộ Bằng lòng phát triển chẳng gây phiền.
Sydney 15-02-97 5:00 AM 3) Hỏi: <i>Giác ngộ là gì?</i> Đáp: Thừa giác ngộ chính tâm thức của hành giả hiểu được và thấy được rõ ràng, trực giác triển miên phát triển. Kệ: Khai thông trực giác cứu thân hình Tự thức tự tu tự giảm khinh Đường hướng phân minh không lục đạo Vượt xuyên các giới tự mình mình.	Sydney 16-02-97 5:10 AM 4) Hỏi: <i>Ngoài không gian có chấn động Nam Mô A Di Đà Phật không?</i> Đáp: Thừa ngoài không gian có chấn động của nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, luôn luôn hỗ trợ và xây dựng cho hành giả Vô Vi, tiến tới giới không trong thanh tịnh, tự mình cảm thức, sẽ ổn định bất cứ trở ngại nào xảy đến. Kệ: Quy không hòa hợp muôn chiều tiến Thức giác tâm tư chẳng lụy phiền Sám sát không còn tâm dừng tiến Thực hành thanh tịnh tự quy nguyên.
Sydney 17-02-97 4:55 AM 5) Hỏi: <i>Thương mại là gì?</i> Đáp: Thừa thương mại là giao hảo và đồng ý với nhau trong tinh thần trao đổi, thì mới có cơ hội đem lại sự hòa bình cho chung. Nhờ sự cạnh tranh phát triển và phục vụ, lợi cả mọi mặt, thực công bằng và bác ái, đổi trao kinh tế liên hệ tình Trời Đất, chia sẻ cho nhau tùy theo nhu cầu cần thiết của đôi bên, sống vui hòa bình. Kệ: Thương trường giải mở tình thân hữu Phục vụ mưu sinh bán lợn trừu May áo đủ màu tô sắc đẹp Thành tâm phục vụ chẳng cần mưu.	Sydney 18-02-97 3:05 AM 6) Hỏi: <i>Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn quý yêu Trời thì trước hết phải biết quý yêu mình, tự cảm thức sự thanh tịnh là quan trọng, tự sửa chữa sự sai lầm của chính mình thì mới có cơ hội thấy rõ tình Trời hơn. Càng hiểu được sự hiện diện của chính mình do sự cấu trúc của Trời và Đất đã hình thành, tự cảm thông được tứ giả hợp thành, hoạt động trong phạm vi nước lửa gió đất, kết thành sự tham muốn và tự tạo sự tri trệ và tham lam, đứng đầu trước mọi sự việc, có tham thì mới có tiền đối về đời, đối về đạo có tham thì mới có khổ! Gọi là nghiệp lực. Kệ: Nghiệp lực phát triển triển miên động Cảm thức loay hoay chỉ có còng Loạn động phơi bày nhiều tiết mục Khổ tâm thực hiện từ ngoài trong.

Sydney 19-02-97 6:50 AM

7) **Hỏi:** *Cầm thú và loài người có gì khác biệt không?*

Đáp: Thừa cầm thú và loài người hình thù thì có khác biệt, còn về điển thì cũng chung sống như nhau, mỗi phần có một vị trí tiến hóa tùy theo vị trí của một đơn vị thanh trước mà thôi. Cầm thú cũng có sự yêu thương và đùm bọc lẫn nhau, hòa hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Đối với loài người thì có cơ hội phát triển phần trí tuệ qua cơn khảo đảo, phần cầm thú thì chỉ phát triển luồng điển đi ngang, chỉ biết hơn thua và chấp nhận. Từ cầm thú tiến hóa tới con người thì ác ý nhiều hơn và tánh tình ngang tàng, không biết đạo đức là gì, khó có cơ hội hội nhập thanh quang của Thượng Đế, với mắt đời thì thấy rõ một tội hồn đang bị phạt, phải chịu hy sinh thân xác, theo luật nhân quả mà tiến hóa, khó đạt tới thanh tịnh, nhập vào địa ngục trần gian. Cho nên người tu cảm thức được điều này, tự động không ăn thịt cầm thú, thực hiện thương yêu và xây dựng, bằng lòng nuôi dưỡng sanh linh của Trời Đất, phục vụ và truy tầm nguồn gốc tinh vi của Thượng Đế đã an bài.

Kệ:

Sanh linh có một không hai tạo
Mặt mũi thân hình cũng giống nhau
Cấu trúc siêu nhiên nên ngũ tạng
Giám hồn giám vía vẫn câu an.

Yêu Cha (tiếp theo)

...

Thầy: Cái sự sân hận động loạn là gây thêm sự rối ren, thấy rõ chưa. Cho nên, nhiều khi chú Ngẫu nghe hiểu, nghe những lời cảm động, cởi mở trong thâm tâm của chú, chú cũng hiểu. Thì chú nên xây dựng cái đó cho gia đình đem cái ánh sáng cho gia đình. Hồi nãy giờ tôi đưa cho các bạn một cái bóng đèn rất êm dịu để mọi người không có gây hấn. Thì các bạn giữ cái đó làm cái vốn mà tu, đừng có nghe rồi về thôi tôi liệng đi thì các bạn mất. Bởi vì các bạn có một tỉ bạc, các bạn chưa có được hưởng cái nhẹ nhàng hồi nãy tới giờ, tôi nói thiệt. Cái đó mua không có nhưng mà các bạn không giữ, các bạn tự đắc, tự cao, về các bạn liệng đi, uổng lắm. Bởi vì tôi đã nói rằng, cái lời tôi nói không phải là ở thế gian. Tôi dám xác nhận với các bạn không phải là ở thế gian. Cho nên, các bạn có thể cảm động và dẫn tiền lấy tâm hồn. Cái đó là cái vốn của các bạn tu, mà các bạn không nắm cái đó làm cái vốn, các bạn bỏ liệng đi, không bao giờ các bạn có cái ngàn vàng ở bên trên đầu. Cái sự quý báu ở đó, nó phải có cái thanh nó mới tiến được cái thanh. Bạn có cái vốn, bạn có cái dầu, có cái tim, cần bạn đốt được cái hương đăng sáng suốt trong nội tâm. Đèn lồng các bạn muốn sáng, các bạn phải có nhiên liệu đó, các bạn mới đốt sáng được. Nhiều người nghe rồi về bỏ, rồi lấy cái tánh đè lên làm lộn xộn, mất uổng lắm. Không biết thương mình.

Bạn đạo: Ông Tám nói vừa nửa câu, tôi biết nhẹ mà cái miệng tôi nói ra không được.

Thầy: Thì chưa rắng tu đi, nó sẽ nói ra. Bởi vì tại sao người ta nói sáng suốt như vậy mà mình thiếu sáng suốt là mình có cái đèn chưa thắp thôi. Mình thắp cháy rồi thì cái sáng suốt mình rọi ra cho mọi người thấy. Mà cái đèn chú có mà chú thiếu dầu lửa, thiếu cái tim. Bây giờ có tim, có dầu thì chú đốt lại nó cũng vậy hà. Cho nên, mình phải lấy cái tình thương, lấy cái sáng suốt, lấy cái nhẹ nhàng là cái nhiên liệu ở bên trên. Còn cái nặng là nhiên liệu ở thế gian. Mà lấy cái nhẹ là nhiên liệu ở bên trên rồi lúc đó chú thấy cái hương đăng là cái đèn trong nội tâm của tôi nó sáng rồi. Chú có bàn thờ Phật, chú thấy có Phật rõ ràng trong nội tâm chú. Chú thấy có

Ngọc Hoàng Thượng Đế là chú rồi, thấy tất cả những cái gì ở trong đó có ở trong tim các bạn.

Bạn đạo: Hồi nãy ông Tám có nói một câu mà nói: tất cả bao nhiêu đạo hữu không có thấy được cái phần điển của ông Tám. Cái câu này có nghe cô Khiết có nói trước rồi. Sự thật cái điển đó không có ai thấy. Về cái chuyện đó thành ra ông Tám hơi chấp tôi một chút, hồi nãy tôi chống cái người giảng đạo, cái đó tôi có lỗi của tôi, thành thật tôi xin lỗi.

Thầy: Cái đó là cái nội tâm của chú biết được. Chú sẽ hưởng cái hồng phúc đó. Người nào có lỗi là ô trước, ác trước nó mới thành cái lỗi. Mà dám bỏ sự ác trước chú phải tới thanh cao. Khi chúng ta bỏ ác trước rồi thì chúng ta được hưởng cái thanh cao, phải không?

Cho nên, nhiều người nói lay tôi được phước. Lúc đó các bạn lại hưởng, không có gì đâu.

Bởi vì người tu nó có thanh điển, nó sáng suốt và nó chiếu hóa vô nội tâm, tôi nói chuyện thẳng vô trong con tim của các bạn, tôi đọc thứ tự trong nội tâm các bạn tôi nói chuyện chớ tôi không lấy cuốn kinh nào tôi nói chuyện. Tôi đọc cuốn kinh vô tự trong tim của các bạn đang đối diện, đang ngồi xung quanh tôi đây, tôi nói.

Thì các bạn mà chịu bỏ được cái ô trước thì các bạn hưởng được cái thanh cao. Mà cái thanh cao là cái vốn căn bản để cho các bạn đi lên. Thanh cao là cái nhiên liệu để các bạn đốt cái đèn lồng bật sáng, lập cái giáo lý vô tận, vô cùng. Đó, sẽ hưởng cái đó.

Bạn đạo: Thưa ông Tám bữa nay cô Kim, cái phần điển của Ngọc Hoàng. Tôi nói tu không có bao lâu, ông Tám cho cô nói chuyện trên thiên đường. Bữa nay có sẵn nhiều người, có nhiều cái chuyện sau khi mình tu theo pháp lý, gặp thầy cái tín nghĩa ra sao, xá bằng cách nào, rồi chào bằng cách nào, phải nói trước. Bữa nay có cô Kim có luồng điển xuống, ông Tám phải chấp hành ngồi xuống, khuyên nhắc mấy bạn đạo lo tu tiến chút là tiết kiệm ít thì giờ. Bây giờ không phải như hồi trước nói chuyện ba la được rồi, phải cẩn thận chút. ... (nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì phần vô vi là của Ngọc Hoàng, Phật cũng là Ngọc Hoàng. Bởi vì tất cả các con đều ở Ngọc Hoàng ra và tu đi lên Phật rồi trở lại Ngọc Hoàng, chớ có gì đâu, mà trở lại là làm việc. Bây

giờ các bạn cũng là Ngọc Hoàng, các bạn phải đi làm ngày hai buổi để có ăn là địa tiên chờ gì nữa. Tôi Vô Vi nè, tôi cũng phải đi chiêm cứu rồi tôi tu nè thì cũng làm việc đó, chờ có ông nào không phải địa tiên đâu thì làm việc hết. Ông nào ngồi ở nhà thiền hoài nhịn đói được không? Không có! Phải làm việc.

Những cái phần Vô Vi ở bên trên. Cho nên nói tới Ngọc Hoàng thì nó là cái nguồn gốc. Cha Trời Mẹ Đất sanh con người rõ ràng tôi đã nói hoài, không phải là mới nói đây, nhắc hoài nhưng mà cái thời kỳ nó chưa có tới. Các bạn còn ôm ấp cái tự ái, ôm ấp của cái chưa thấy rõ cái thời trời thay đổi. Bây giờ nó cũng hé hở được một chút các bạn thấy. Bây giờ có tranh đua làm tí phú cũng chẳng ra gì, làm quan cũng không được. Mà muốn làm thăng dân (*mà ấy rồi*) cũng không xong. Bây giờ tìm cái gì vĩnh cửu để mà học vì cái thời này nó mở cho nên các bạn dễ tu hơn.

Mà cái thời này những người có lỗi chịu tu thì nó bỏ liền, xóa liền bên trên, không còn chấp, bởi người ta mở rộng cho mấy người tu. Người ta mới đổi cái đời cấp tốc cho mọi người thấy, ý thức rõ. Bây giờ tôi làm gì đây, chẳng làm được cái gì hết. Tôi mong làm tí phú, không được. Tôi mong được làm quan cũng không xong. Bây giờ làm thăng dân sống mãi ở thế gian, không được. Bây giờ tôi làm gì đây.

Đó, các bạn thấy một cách rất dễ, một cái nó đập vào đầu các bạn, bạn thức tỉnh. Nhưng mà cái thời trời nó nằm trong thiên ý hết rồi. Bởi vì bên trên cũng trách tôi tại sao không nhận cái chức làm thầy, nhưng tôi không chịu. Mỗi người có một cái tánh, tôi muốn học của trần gian nhiều hơn, là hành động các bạn, tư tưởng các bạn, sự phản trắc của các bạn, tôi cũng học, học để biết cách. Nhờ cái đó là tiền,

chính đó là thầy. Tôi thì ngược lại hơn chủ trương ở bên trên. Chủ trương bên trên kêu tôi xưng hô là thầy được không? Tôi không chịu. Tôi làm học trò của các bạn là tôi chịu, làm thầy không bao giờ tôi chịu. Bởi vì tôi thấy nếu tôi làm thầy, không bao giờ tôi dẫn tiền các bạn. Tôi làm học trò của các bạn, các bạn mới tiếp xúc với tôi nhiều hơn. Các bạn mới đầu lý với tôi nhiều hơn, các bạn nghịch ngợm với tôi nhiều hơn, rồi các bạn mới có cơ hội giải tỏa, ném qua rồi ai ném nữa, thấy không? Đụng rồi ai đụng nữa làm chi, đó là tiến bộ.

Thì cái đường lối của tôi họ cũng chấp nhận, họ phải khen, họ phải phục. Bởi vì tôi không chịu làm thầy. Gặp ông thầy, nó quan trọng lắm, không được. Gặp bạn vô vai nói chuyện chơi.

Bạn đạo: Vì cái đó mà không giận thầy. Ông Tám không có độc tài. Tôi lấy đi hết, mà có trách nhiệm không nhìn thầy, mà sau khi mình đi lên cái phần Vô Vi, đi cao một thước, đi lên trên. Tất nhiên ở đó phải chuyển gặp thầy. Thì gặp thầy là bậc trên, chứ còn cái người nào tới cao siêu mới biết.

Thầy: Thì cái đó do mọi người biết. Nhưng mà biết rồi thì cũng chẳng có gì, ráng tu lên trên thì anh em hết, không có gì hết. Tôi không muốn có cái vụ chấp mà làm trở ngại sự tiến bộ của các bạn tu.

Tôi muốn có thể giao tất cả kinh nghiệm tôi trong một phút cho bất cứ người nào. Tôi muốn vậy chứ không phải là muốn kéo dây dưa như bây giờ, tánh tôi nó khác hơn người thường, thì muốn trong một phút giao hết cho nó để cho nó tiến bộ.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 29/5/1977)

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi

1. Lynna Kim Nguyen	Wisconsin	\$100 USD
2. Long N Bui	Texas	\$100 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :

kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,

Ban Kinh Sách

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Thông Báo Lễ Kỷ Niệm Ngày Giáng Sinh Độ Đời của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Để tưởng nhớ ngày giáng sinh độ đời của Đức Thầy nhằm ngày thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014, hằng năm vào ngày này chúng tôi có tổ chức một bữa tiệc chay để kỷ niệm và ôn lại những gì chúng ta đã học hỏi được trong một năm vừa qua. Kính mời quý bạn đạo tham dự. Sự hiện diện của quý bạn đạo là một niềm vinh hạnh lớn lao cho chúng tôi.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Địa điểm :

SEAFOOD WORLD RESTAURANT

15351 Brookhurst St. Suit 101-107

Westminster, CA 92683

Tel. (714) 775-8828

Vào lúc : 6 giờ chiều, thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014

Mọi chi tiết xin liên lạc : chị Hoa (714) 232-9374

Thanh Hòa (619) 928-1888

T.M. Ban Tổ Chức,

Thanh Hòa

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Được tin cụ bà Nguyễn Thị Một là thân mẫu của bạn đạo Trương Hoàng Phước (*Florida*) sinh ngày 15 tháng 9 năm 1934 và đã qua đời ngày 1 tháng 12 năm 2014, vào lúc 8 a.m. hưởng thọ 80 tuổi.

Kính mong quý bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho hương linh cụ sớm được về cõi thanh nhẹ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Thanh Hòa San Diego thành kính phân ưu.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thâm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ WASHINGTON STATE

Vancouver, WA 02-08-97

Kính bạch Thầy,

Hôm nay con vừa nhận được thư của cháu của chồng con nhờ con chuyển đạt thư này đến thăm và chúc thọ Thầy.

Nhân tiện hôm chuyển đi dự Tết Vô Vi ở Thái Lan, con có về lại quê nhà thăm gia đình, có được dịp đem băng giảng của Thầy về để tặng cho chị và cháu vì cháu nói là thiền theo “Ông Tám”. Con mừng quá liền cố gắng dầu băng và mang sách về cho cháu. Nhưng rất tiếc là con thấy cháu thiền không đúng những gì Thầy đã dạy chúng con qua biết bao nhiêu sách báo. Cháu cũng bắt ấn Tam muội trong tư thế Thiền định, chứ không Soi hồn, thêm những câu niệm cũng có sửa đổi thêm là trước khi vào Thiền định có thêm câu “Ý niệm Trời, Trời, Trời”. Sau đó, thì con thấy cháu lắc, lắc bên tay phải, xong đến bên trái rồi lại ngồi yên, làm như vậy ba lần. Con có hỏi, thì cháu nói làm như vậy có điện mạnh xung lên. Riêng mẹ của cháu thì không

làm như cháu mà chỉ bỏ Soi hồn thôi. Nhà của cháu hiện nay là một “Đại đường Thiền Điệp”, tên của huynh trưởng của cháu (*ông Bảy Hố*) đặt cho cháu đây Thầy ạ! Và có rất nhiều bạn đạo đến để học thiền. Con thấy tội cho huynh tử của chúng con muốn đi tâm đạo mà gặp phải tình trạng này thì cháu Điệp lãnh biết bao là tội trạng. Thật ra con không biết vô tình hay cố ý sửa pháp, con cúi đầu xin lạy đức Thầy ban bố cho cháu vài lời để cháu được trở về đường ngay nẻo chánh.

Kính tạ ơn Thầy.

Con kính thương Thầy rất nhiều.

ĐTK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

K con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đã về VN thăm gia đình và hiểu một phần nào là người ta đã cho con biết rằng thiền theo Ông Tám không đúng, và con sẽ cảm thấy họ bị khối linh trong người chuyển hóa ngồi không thẳng người; đó

là không đúng đường theo ông Tám rồi. Đường lối của ông Tám là thực hiện PLVVKHHBPP khử trực lưu thanh, không nuôi dưỡng trực khí thì sẽ không bị lặc lư như con đã tả trong thơ. Vậy con nên gởi sách Thực Hành Tự Cứu về cho cháu đọc cho rõ ràng. Không nên nghe lời những người bị côi âm xâm chiếm. Tình trạng hiện tại tại VN, toàn là côi âm giảng giải cúng lạy và không minh triết; đó là bị ma nhập xác rồi, tu chưa đến đâu, đặt tên lộng lẫy như Trời Phật là có tội. Chính hành giả chưa biết chính họ, thì làm sao biết được gốc gác của người khác mà đặt tên. Con nên cố gắng gởi bằng và phương pháp công phu chính Thầy đã hành để cho cháu tự thực hành và khai triển trực giác của chính cháu, thì sẽ không có sự mê lầm nữa. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ CANADA

Kính thưa thầy xin thầy vui lòng giải đáp cho con các thắc mắc sau đây:

- Bất cứ lúc nào con niệm Phật thì thấy người nóng ran lên. Như thế xấu hay tốt ?
- Bình thường trong khi công phu con thường cảm thấy nóng đặng lưng xương sống. Một hồi bớt nóng rồi mát gần mấy tuần con cảm thấy nóng luôn cả phía trước ngực. Như thế con không biết là con hành pháp đúng hay sai ?
- Thế nào là được rút bộ đầu ? Những hiện tượng nào chứng tỏ hành giả đã được rút bộ đầu ?

Xin thành thực cảm ơn thầy.

Con
CNQ - TD Jolicoeur

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

NQ,
Niệm Phật không có thể bị nóng trong cơ thể được. Nếu nóng trong các bộ phận thì phải đi xem bác sĩ, vì độc tố trong người quá nhiều, bằng không thì phải thanh lọc một kỳ đầy đủ: gan, thận, và tế bào, thì hiện tượng đó sẽ không còn nữa.

Lương Sĩ Hằng

Tuần Báo Vô Vi # 215

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Thị Trần L, huyện T ngày 6 tháng 2 năm 1997 (29 tháng 12 âm lịch)

Kính thưa Thầy kính mến,

Con đã viết thư cho Thầy một tháng qua, nhưng chưa gởi được vì thất lạc địa chỉ của Thầy, nay tìm được địa chỉ mới của người bạn nên con viết thư tiếp và gởi cùng mấy tấm ảnh mà chúng con vừa làm công tác từ thiện trong dịp Tết Đinh Sửu.

Thưa Thầy, công tác từ thiện nhân đạo giúp đỡ nhân dân nghèo neo đơn, mù loà bệnh tật chúng con đã làm được hơn 10 năm qua. Các anh em tu Pháp Lý Vô Vi ở quê nhà, nơi con đang sinh sống đã thực hành tứ vô lượng tâm theo tinh thần từ bi bác ái của Phật - không phải vì danh lợi mà vì tình thương đối với người dân đang gặp vô vàn đau khổ.

Đối với nhà nước họ kết nạp những người có kiến thức để đứng đầu một hội quần chúng giúp đỡ nhân dân nghèo giải quyết các khó khăn hiện tại theo tinh thần của hội CTĐ quốc tế - hay Hội Y Học Cổ Truyền để trị bệnh cho dân, còn về kinh phí thì họ không hề quyết định. Cho nên chúng con hoạt động giúp nhân dân phải tự vận động quyền góp các mạnh thường quân có lòng từ tâm, và chúng con hoạt động được dễ dàng là do các chức danh hợp pháp của hội quần chúng. Cũng như các bức thư trước, nhân dân ở vùng sâu sông rạch còn rất nghèo khổ, chúng con đứng đầu 2 hội quần chúng: 1) Hội Chữ Thập Đỏ huyện T, và Hội Y Học Cổ Truyền muốn hợp lại thành lập một bệnh viện Y Học Dân Tộc miễn phí hay một phòng khám hốt thuốc Nam, châm cứu, chích lễ v.v... để giúp dân nghèo trị bệnh nhưng khó khăn về kinh phí. Chúng con đang soạn văn bản xin các hội từ thiện trên thế giới nhưng chưa biết các địa chỉ và thủ tục ra sao?

Chúng con xin Thầy và các bạn hướng dẫn đơn xin. Bên này chúng con sẽ đóng dấu ký tên gởi qua và nhờ chuyển, mong họ giúp hội chúng con bất cứ hình thức nào - thuốc, kinh phí, quần áo cũ... để chúng con tiếp tục làm công tác nhân đạo đến với đa số người nghèo của huyện nhà và toàn tỉnh Sóc Trăng nói chung. Rất mong Thầy hiểu chúng con. Chúng con thành tâm biết ơn Thầy.

H T T ngày 6 tháng 1 năm 1997

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp | 9

Kính thưa Thầy thương yêu,

Đã lâu rồi, cách đây hơn năm năm tại C con có gởi cho Thầy 2 lá thư. Sau đó Thầy có hồi âm và gởi tặng cho con một bức ảnh của Thầy và trong thư Thầy đã khuyên con thực hiện đúng 3 pháp hằng ngày. Từ đó đến nay con đã thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, tiếp tục làm công việc từ thiện trị bệnh giúp người, độ người tùy duyên, có điều làm con vui là do ơn trên dẫn dắt con đã về một gặp lại rất nhiều người tu Pháp Môn Vô Vi Huyền Bí Học của Thầy. Họ vẫn tôn kính Thầy như một minh sư, dù chưa gặp Thầy lần nào. Có một hành giả tu pháp môn Vô Vi, ăn chay trường suốt 20 năm (*sau 30 tháng 4*) chỉ biết Thầy qua sách vở kinh điển, hình ảnh, cũng như nghe các bạn đạo kể với nhau về Thầy, cô đã kiên trì tu pháp môn Vô Vi, nhưng rồi thay qua một cơn bạo bệnh nữ hành giả đã liệt hai chân, cô đã thề trung thành với minh sư tôi, Ông Tám, cho đến khi bỏ xác thân này. Con gặp cô tu sĩ lần đầu tiên qua sự giới thiệu của một bạn đạo, con hứa trị bệnh cho cô và tự giới thiệu tôi cũng là đệ tử của Ông Tám và đã hành pháp lý Vô Vi hơn 15 năm nay, với nét mặt mừng rỡ, khóc trong nghẹn ngào cô nói: Tôi cũng như ông, chỉ biết Thầy mình qua lời giới thiệu và hình ảnh của các bạn đạo tặng cho, không biết tôi còn sống để gặp lại Thầy mình hay không?

Thưa Thầy, đệ tử chưa thọ giới của Thầy tại Việt Nam rất nhiều, riêng nơi con đang ở, thị trấn Phú Lộc, huyện T có nhiều người tu hành Pháp Lý Vô Vi họ thích làm việc từ thiện, như sưu tầm thuốc nam, trị bệnh bằng các khoa châm cứu, chích lễ ở các tổ từ thiện chữ thập đỏ, có người được cơ duyên tu tinh tấn có điển năng rất mạnh có thể trị được nhiều bệnh bằng điện năng của mình, gọi là nhân điện điển hình như ông chủ tịch Hội Chữ Thập Đỏ Trương Chính Hên. Về đến P trị bệnh cho nhân dân, do có ý (*gì không biết, viết chữ khó coi quá*) và kiến thức về y học cổ truyền con được đề cử và được bầu làm chủ tịch hội Y Học Cổ Truyền Dân Tộc huyện T. Chính nơi đây con gặp lại rất nhiều bạn đạo, từ đó chúng con càng hiểu nhau hơn, thường giúp đỡ lẫn nhau tu học, tự hành tự tiến, cơ duyên nào tạo cho họ có một sự đoàn kết, một quyết tâm tu hành Pháp Lý Vô Vi. Không cần tình trường, họ chịu cực sống cuộc đời thanh đạm độ bệnh cứu người thực hành tứ vô lượng tâm và luôn tôn thờ Thầy như một minh sư đã thọ pháp. Con thiết nghĩ đây cũng là một cơ duyên, nhân duyên, đồng thanh tương ứng,

đồng khí tương cầu, ơn trên đã dẫn dắt và các linh căn đã được gặp nhau lại, cảm thấy như đã biết nhau từ kiếp trước. Không biết Thầy có nghĩ đến họ hay không? Theo con thì tâm họ luôn luôn nghĩ đến Thầy, luận về đạo pháp trên môi họ lúc nào cũng nhắc nhở "Ông Tám", cũng như con đã viết thư cho Thầy cách đây hơn 5 năm và được Thầy hồi âm đáp ứng.

Thưa Thầy con và các bạn cũng khoẻ, riêng con đã từ chối ra đi theo diện ODP, vì ở VN còn nhiều việc phải làm. Nhân dân ở các vùng nông thôn sâu rất còn nghèo khổ tội nghiệp. Họ đang cần Thiện Nhân giúp đỡ và lực lượng có tâm hành thiện như chúng con mới giúp họ được mà thôi. Con đã tập hợp nhiều bạn đạo, thường xuyên nhắc nhở việc tu hành và giải quyết với họ sẽ có ngày gặp Thầy trong thời gian không xa.

Trong kinh Đức Phật có dạy: Phật Tử ở xa ta hàng ngàn dặm, nhưng luôn nghĩ đến giới luật của ta, cũng không chứng đạo đạo lý nhiệm mầu. Đây cũng là kim chỉ nam để chúng con tin tưởng về đức độ của Thầy, tiến bộ nhiều hơn trên con đường tu hành giải thoát.

Đại diện một số bạn đạo, xin Thầy một ít hình ảnh cũng như tin tức sinh hoạt của Thầy để chúng con an tâm Thầy mình vẫn còn khoẻ, hành đạo giúp đời. Mong Thầy hồi âm cho chúng con. Đầu năm mới kính chúc Thầy và các bạn đạo hải ngoại được an khang thịnh vượng trong ân đức của Thượng Đế.

TVT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

VT con,

Thầy đã vui nhận được thư con và được biết tình trạng ở bên nhà, con đang lâm vào khổ cảnh thương mọi người nhưng không sao giúp đỡ được mọi người. Đó là tâm thành của người dẫn thân tu học, hướng về triết giới thanh cao, không màng lợi danh và không sợ bệnh hoạn. Tâm hồn lúc nào cũng vững mạnh, hướng về nguyên lý của Trời Đất mà hành sự, tức là xây dựng cho mình triết tâm giới. Cần khổ để hiểu sự sai lầm của chính mình nhiên hậu mới cải thiện được đời sống. Nếu than khổ thì chỉ có gia tăng nghiệp lực mà thôi. Sự hiện diện của các con ở mặt đất này, không phải mới trong một kiếp này, nhưng đã nhiều lần luân hồi để nhận một thể xác ô

trước tràn đầy sự kích động và phản động nhiên hậu các con mới hiểu được giá trị của sự nhin nhục mà chư Tiên chư Phật đã thành công. Vậy nhân cơ hội này các con còn nhớ đến Thầy, nhớ đến Thượng Đế là duyên may của người tu học. Chúng ta sẽ không còn bơ vơ nữa, dù cho ở bất cứ hoàn cảnh nào, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, gia công tu luyện, các con sẽ đạt pháp. Còn về ngành y học, phải cố gắng lo tu, sửa mình và cứu mình trước nhiên hậu từ quang của con sẽ thay đổi tất cả tần số ô trược trong xứ, mà tất cả những vị truyền pháp trên thế giới đang bồn ba trong tinh thần cứu độ. Vậy các con vẫn còn duyên lành gặp được pháp quý, cố gắng thực hành từ quang phát triển, đó là khí giới tình thương và đạo đức, sẽ cứu độ quần sanh ở tương lai. Con có tâm tu thì Thượng Đế sẽ chuyển cho các con có đầy đủ phương tiện và các con đã nghe tiếng Thầy, một thân đi khắp năm châu thực hiện những gì người tu cần thiết là Thầy sẽ phục vụ ngay. Tình đạo quân bình sẽ đạt được sáng suốt tin yêu vô cùng. Thầy xa mọi người bằng xác, nhưng tâm của Thầy không bao giờ xa. Tinh thần của Thầy ngày hôm nay vẫn tốt, nhớ được từ li từ tí, ma quỷ có hoành hành nhưng không gạt được Thầy đâu. Đây là niềm vui của các con. Các con đang sống trong thức bình đẳng của Thầy, rồi đây chúng ta sẽ tương ngộ. Cố gắng tu đi, giải được nghiệp tâm của chính mình, thì mới thật sự là không còn bệnh hoạn nữa. Nếu còn nghiệp tâm là người mất trật tự, tức là người bệnh hoạn. Các con dân thân tu theo PLVV phải thực hành đứng đắn. Con thử nghĩ một thân một mình, ở khắp thế giới xa lạ, nhưng vẫn hành pháp và dẫn được mọi người cùng tiến thực hành tới nơi, thì Diêm Vương cũng không có quyền hỏi tội chúng con nữa, vì các con đêm đêm lo tu, tức là lo sự xán lạn của phần hồn ở tương lai, chứ không phải ngu muội như những người trần tục, tham lam mà không biết tự cứu. Hình ảnh trong trắng sẽ hiện nơi tâm của các con, nếu các con thực hiện đứng đắn, chứ không phải lấy hình màu xanh đỏ của Thầy là đạt pháp đâu. Sự thật là sự thật, không thể thay đổi. Nếu các con thay đổi thì sẽ bị Diêm Vương hỏi tội. Nếu các con thiện nhiều, thì sẽ đóng góp cho quần sanh càng ngày càng thoát nạn. Đó là thực sự thực hành từ thiện, chứ không phải loại từ thiện của đời đời. Thầy năm nay cũng 74 tuổi rồi, vẫn làm việc từ đời lần đạo, phục vụ tất cả mọi người bằng lòng tu. Từ đây về sau, Thầy sẽ dẹp bỏ những phần tu giả, và chỉ cứu giúp những phần tu thiệt mà thôi. Chúc các con thành tâm hướng về

Thiên Quốc mà thực hành, thì chúng ta không bị lộn bại trong quê nghèo hèn hiện tại đâu. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam ngày 27 tháng 1 năm 1997
Con dập đầu đánh lễ kính lạy Thầy,

Kính thưa Thầy,

Trước hết con xin dập đầu cảm tạ Thầy đã dìu dắt chúng con từ những đứa vô minh ngu muội đến sự sáng suốt thanh cao qua chân lý cũng như đạo hạnh của Thầy mà chúng con nguyện học suốt trong cuộc hành trình trở về nguồn cội khi tiểu hồn chưa hoàn tất chu kỳ tiến hoá của nó.

Qua thư của mẹ con, Thầy đang trông thư con để dẫn dắt một cùng tử còn đang tập tễnh trên đường trở về nguồn cội. Thầy ơi! Con rất rung động trước tình thương vô ngã đó, cũng như con đã từng khóc ngất khi hay tin Thầy sắp xa chúng con, một đáng Cứu thế có thể nói suốt đời lo cho sự tiến hoá của nhân loại, hoằng hoá đạo khắp nơi nơi, nói từ lúc có răng cho đến hết răng cũng chưa được bao nhiêu đứa thức tỉnh. Ôi! Vì sự ngu muội vô minh đã bao bọc chúng con từ bao nhiêu kiếp rồi Thầy ơi. Chúng con quyết chí tu, phát hùng tâm gắng sức phấn đấu để quyết lòng trở về nguồn cội hầu đáp tình Cha, Thầy đã tận độ chúng con trong giai đoạn chót này.

Bạch Thầy, say đây con kính trình bày tâm tư và sự tu tập của con: Vào năm 1982 đến tháng 5/1984, con và ba của con tu học theo PLVVKHHB qua sách Tôi Tầm Đạo 1,2,3. Trong thời gian đó, con có những hiện tượng sau:

- Sức khỏe mạnh tốt, những bệnh tật như táo bón, nóng sốt khi thay đổi thời tiết không còn nữa.
- Lỗ tai luôn nghe tiếng ve kêu khoảng 1 tháng
- Bản thể thanh nhẹ, tâm hồn luôn vui hoà, dễ tha thứ.

Đến khoảng cuối tháng 5/1984 ba con mới dắt dẫn con đến ông cậu của con là ông Bảy Tương, đệ tử của ông Cao Minh Thiên Sư, ông con bắt phải

trường chay, tập theo pháp của ông. Trong thời gian này con có hiện tượng như khi ngồi thiền được nhắc bổng lên khỏi giường, bộ đầu rút mất. Khoảng cuối năm 1984 thì ông con quy tiên, con đành bơ vơ, không dám tập theo pháp ấy nữa vì không còn ông chỉ dẫn. Sau đó, con lại tu tập theo PLVV, tu cầm chừng, vừa đi làm vừa tu, tâm con lúc nào cũng ray rứt, muốn được có Thầy bạn dìu dắt, đêm đêm con cầu nguyện ân trên ban cho con gặp được chánh pháp, con quyết rút ráo tu để trở về nguồn cội.

Vào một buổi trưa năm 1994, sau khi làm buổi sáng, con đi ăn cơm trưa thì gặp một em bạn trai cũng cùng ăn chay, ngồi sát bên con mà con không nhìn ra vì ngày nay nó thay đổi hình dạng trong sáng khác hơn hồi còn làm chung sở với con mà lại ăn chay trường nữa, con mới hỏi tới tu pháp nào và cho địa chỉ đến để dẫn dắt con. Thế là con đã vào Thiên Đạo mà con đang tu tập kể từ 6/8/95 cho đến nay. Đường lối của TD là dẫn dắt con người trở về với cội nguồn là hợp nhất cùng Thượng Đế bằng cách khai thông bản thể, khai mở Thiên môn (*luân xa số 7 ở trung tim bộ đầu*) để khai thác phát triển điển quang sẵn có của chính mình và phối hợp với nguồn năng lực bất tận của càn khôn vũ trụ hầu phát triển quyền năng tối thượng mà phăng lần trở về phục hồi ngôi Toàn giác. Cách thực hành: co lười, răng kê răng mật niệm hồng danh Thượng Đế, tưởng nơi trung tim bộ đầu, vừa niệm vừa tưởng mình hợp nhất cùng Thượng đế. Sau đó, nghĩ chúc phúc ban sự sáng suốt cho muôn loài vạn vật, cứ như thế liên tục luôn luôn tập trung tư tưởng hướng tâm về Trời, từ trung tim bộ đầu trực chỉ về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, hằng đi niệm, đứng niệm, ngồi niệm, nằm niệm, càng khổ càng niệm. Cha mẹ của con cũng hành như thế. Mẹ con đã hết bệnh tim. Riêng con có những lúc được Cha Trời trực tiếp giảng dạy những điều huyền diệu bằng tư tưởng mà con thắc mắc. Sau đó, con thấy tâm hồn nhẹ nhàng sung sướng nhập định dễ dàng mà trước đó tâm hồn con động loạn vì bài học của mình.

Thầy kính, Thầy có giảng Phật Trời ở trong con chẳng đâu xa, vì thế chúng con tất cả đều có thiên tánh và con đã đánh thức để phát triển thiên tánh đó. Con phải giữ, phải tuân giới luật, con phải gắng hành tam công không sót và con luôn luôn chuẩn bị thân tâm xứng đáng với hồng ân của Cha Thầy.

Con luôn nhớ lời Cha dạy: “Điều mình học hỏi được, cái đó là cái chơn và con đi vào bất cứ môi trường nào cũng để học hỏi, để kiếm cái chơn đó”

và “Đạo nào cũng của Thầy ban tất cả. Lòng các con tà, đạo chánh cũng thành tà, đó các con!”. Do những lời Cha đã dạy mà con hồn nhiên hành pháp và con không chấp phương tiện chỉ nương dựa về mục tiêu của con là hợp nhất cùng Thượng Đế. Thầy cũng từng dạy chúng con hãy dừng mảnh tu, dám tu, dám tiến, chúng con luôn nghe lời Cha Thầy dạy dỗ.

Thầy ơi! Chính Cha, Thầy đã đánh thức chúng con trong tình yêu thương thấm thiết qua minh triết, qua con cấp cứu.

Con tha thiết đập đầu kính đánh lễ Cha, Thầy, nguyện lập chí tu hành tinh tấn, ngày đêm luôn nhớ về nguồn cội, con quyết siêng năng tu học đáp tình Cha, Thầy để bằng mọi giá con phải tranh thủ trở về với Đại hồn Cha.

*Dẫu ngã quỵ con đứng lên quyết chiến
Dù nát thân, hồn sẽ đến thiên đàng*
Đề con:

*Nguyện gánh vác càn khôn cho vẹn nợ
Nợ quần sinh và nợ cả ơn Cha!*

Thành tâm đánh lễ,
Thiên Đệp kính lạy.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Đệp con,

Thầy vui nhận được thư con ngày 27/1/97, được biết con đã và đang nuôi dưỡng một tinh thần dũng mãnh hướng về Thượng Đế mà thực hành. Đó là điều may của nhân loại. Con càng nhìn sự đau khổ của toàn dân, cũng như tâm thân của chính con, con lại càng tu tiến hơn, vượt khỏi tần số ô trược của hồng trần đã và đang bao vây lấy chính con, tương lai con sẽ tận hưởng tranh Trời tốt đẹp đã có từ lâu, thế gian gọi là nguồn cội. Muốn biết được Cha thì chúng ta phải phân tách rõ ràng tinh Cha huyết Mẫu mới cấu trúc thành thể xác của con hiện tại. Nếu con bằng lòng thực hành PLVVKHHBPP, khứ trước lưu thanh thì sẽ lưu giữ khí tinh trụ ngay trung tim bộ đầu của con, nhiên hậu mới hòa hợp với tinh ba của vũ trụ càn khôn. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư. Con sẽ có một hình thể duyên dáng nơi thanh nhẹ để tiến về đó hầu Cha, thì mới thực sự biết Cha là ai. Các tôn giáo cũng dạy con người phải biết hiếu thảo với cha mẹ, nhưng chưa phân tách rõ rệt như Thầy. Ngày hôm nay con có duyên

lành được nghe qua những lời giảng dạy của Cha, minh triết tận độ quần sanh, cộng với PLVVKHHB mà con đang thực hành thì đường đi sẽ không bị sai lạc. Chung quy cũng phải thực hành chứ không phải ôm lý thuyết của Cha mà đạt đến kết quả đâu. Tại sao con phải Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định. Ba pháp này nếu con thực hành đúng đắn thì con sẽ thấu triệt chính con, và biết được sự hiện diện của con ở mặt đất để làm gì. Phải dẫn thân dừng mãnh thực hành đúng đắn, khai triển trực giác của chính con, thì con sẽ là con quý của Cha yêu và Thầy. Nếu ngược lại, đâm đầu đi tìm Phật, tìm Cha mà không hành PL để tự khai triển thì sẽ mất Cha và mất con luôn. Chúng ta sống trên đời này, nhờ tu học, gói ghém được một chút sáng suốt, vậy chúng ta phải bằng lòng hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa đến nơi ổn định vô cùng của Đại Hồn Cha. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ XIN CỨU TRỢ TỪ VIỆT NAM

Đà Nẵng 12 tháng 1 năm 1997 (4 tháng 12 Nhâm Tý)

Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính gửi Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ,

Lời đầu tiên của bản đạo gửi về Hội Vô Vi là một lời chúc toàn thể những tu sĩ trong hội và nhân dân Hoa Kỳ được ngày và đêm đều an lành.

Kính thưa Hội, vừa qua bản đạo có tìm hiểu và tu theo PLVVKHHBPP cho nên bản đạo đã hiểu được ít nhiều về đạo thiên, nay có cơ duyên bản đạo muốn biết thêm về sự thiên qua băng video để nắm vững trong lúc thiên cho đạt được kết quả khả quan. Bản đạo có đôi dòng gửi đến hội để giúp đỡ bản đạo nắm vững sự tu tập trong khi hành thiên và cũng giới thiệu để hội được rõ về tên tuổi của bản đạo: NTKC (tên), pháp danh Quảng Chánh, 36 tuổi hiện ở tại tổ H, thôn Bình Thuận xã Hoà Phát, nay đã chuyển khu vực này về gia nhập thành phố Đà Nẵng vì mới gia nhập chưa phân rõ địa chỉ mới, xin quý hội liên lạc cũng bản đạo qua địa chỉ tạm: Kiều Chinh số nhà 77, đường Hùng Vương, TP Đà Nẵng (sau bì thư nhờ chị Diệp chuyển hộ đến Kiều Chinh).

Kính thưa hội, gia đình bản đạo hiện nay gồm một vợ chồng 4 con 2 trai 2 gái, cho nên sự sống đơn thuần và khó khăn. Nhưng thừa tổng hội, sự an nhiên tự tại của một người đã đi vào con đường thiên, giúp cho bản đạo quen dần trong cuộc sống không hay, nhận trong thanh điền của lúc thiên định, bản đạo có thấy một vị cho bản đạo biết rằng có địa chỉ của hội, và sau đó đúng, bản đạo đã tìm ra địa chỉ trong một cuốn sách. Trong lúc đang gặp điều gay cấn mà các vị có thể giúp đỡ bản đạo qua tình thương bản đạo cũng xin trình bày hoàn cảnh như sau:

Trước đây từ lúc sơ sinh đôi mắt của bản đạo đã bị đục lệch thủy tinh thể, nhờ có sự giúp đỡ của một vị cha đỡ đầu đã đưa bản đạo đến bệnh viện Quân Y nhận là con của ông ấy để khai giấy tờ và mổ được một con mắt cách đây đã 12 năm, là năm Ất Sửu (1985) đến nay còn lại một con mắt vẫn chịu để mù, mà không có điều kiện để mổ vì trong gia đình không có ai lo được kinh tế chính để nuôi con, chồng thì đau tim, may nhờ pháp thiên mới đỡ chứ không thì chết mất, cho nên không làm việc nặng được, chỉ có một mình bản đạo và một con trai lớn nhất là 16 tuổi phải nghỉ học để làm phụ giúp mẹ nuôi cha và em. Bây giờ nếu bản đạo mổ mất năm điều trị phải 3 tháng sau mới có thể hoạt động lại thì trong thời gian này gia đình sẽ sinh sống bằng cách nào. Bởi vậy bản đạo viết thư này kính gửi đến tất cả Hội Ái Hữu, ai có lòng bác ái hãy giúp đỡ cho bản đạo dù của ít lòng nhiều để bản đạo có thể mổ thêm một mắt nữa vì đã đến lúc đau nhức và không thấy gì nữa, chỉ cạy vào mắt đã mổ trước, để lâu sợ ảnh hưởng đến mắt kia, vì đục mà còn lệch, chứ phải đục không thì dễ. Kính thưa tất cả quý đồng đạo tôi nói ra đây là lời kêu cứu cuối cùng của tự mình để tìm đến với tình thương đồng đạo tất cả những ai đã có lòng giúp đỡ tôi xin tỏ lòng thành thật biết ơn và hẹn quý vị trong kỳ Long Hoa Hội sẽ gặp. Kính thư xin chúc quý vị hưởng một mùa xuân an lạc nhất. Kính bút.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Pháp danh Quảng Chánh
NTKC

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Chúng tôi đã nhận được thư chị đề ngày 12/1/97 được biết chị có tâm tu và đã nhận lãnh một pháp danh Quảng Chánh, tức là loanh quanh cuộc đời cũng phải bước về đường chánh mà đi. Ngày nay chị được biết tới Vô Vi mà cầu cứu, đó là duyên lành mà thôi. Nếu chúng ta là người tu, có tâm hướng về Trời Phật thực hành, thì chắc tương lai cũng sẽ được cứu. Người tu dẫn thân hành đạo bằng tâm thì mới thật sự cứu đời, nếu bằng áo mão thì sẽ tạo sóng sông mê cho chúng sanh mà thôi. Chúng tôi là người tu thực hành, có gì nói nấy, ăn thiệt làm thiệt, sửa thiệt, không nói lý Phật mà không thấu triệt. Nếu chúng ta tu Phật, phải biết được luật nhân quả của Trời Đất. Nhân tốt thì quả tốt, nhân xấu thì quả không ngon. Hiểu được điều này, nên nhịn nhục và sửa mình thì nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa. Trời Phật không đui, nhưng người đời hay làm tội mà thôi. Tâm làm thì thân chịu. Người tu phải nhịn và phải chịu nhục mới thật sự là người tu. Chị đã có duyên lành thọ thệ với chúng tôi. Chúng tôi là người tu thực hành, xa quê hương, xa đất tổ, xa Trời

Đất, nhưng ngày hôm nay chúng tôi được vun bồi tâm thức nhẹ nhàng, thì chẳng có xa ai cả. Tôi có vài câu để bàn bạc cùng chị để chị thấy rõ nghiệp lực của chị hơn, hướng tâm về PLVVKHHBPP mà tự giải nghiệp tâm thì điều lành sẽ đến. Tu đứng đắn, hết lo tức là hết nghiệp. Mọi điều sẽ tiến tốt đẹp ở tương lai. Đó là do sự dày công của chính chị, vì chị đã nguyện với Trời Phật: tu theo Phật thì phải khổ, gặp khổ không than, gặp lửa không sợ, đó là tâm hồn dứt khoát theo Phật. Chưa thành Phật thanh nhẹ thì không bao giờ có cơ hội dự đại hội Long Hoa. Tâm hồn không phát triển thì Long Hoa nào mời chúng ta đến dự? Vài lời thô thiển của chúng tôi, mong chị thông cảm, cảm thông cho người thực hành thích nói thật và không thích nói láo. Kính chúc anh chị và gia đình vui khỏe, tự giữ niềm tin để thoát nạn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 19 tháng 7 năm 1980

PHỤ ÁI 28

Luyện pháp do tâm tự tiến tâm
Lấy không làm đích rõ siêu thâm
Chung cùng trời đất ta hòa tiến
Chẳng mượn ngoại lai chẳng chuyển lằm.

Loạn tâm vì bởi mình lằm
Không còn tự chủ thì thâm khổ đau
Chớ nên nhờ đỡ trước sau
Tự mình khai triển nhiệm mầu giải tâm
Thực hành tự đạt siêu thâm
Diễn quang khai triển siêu tâm đến nơi
Trung tâm khai triển đời đời
Chẳng còn quy tụ những lời bất chơn
Tâm không động loạn quy hườn
Chơn như tự tại minh ơn hiếu hòa
Phật Trời chẳng cách chẳng xa
Trong ta sẵn có tự hòa tiến lên
Lý thông lý vẫn giữ bền
Tâm không mới rõ chơn nền diệu thâm
Hành trình khai triển do tâm
Tự hành quy tụ chơn tâm hợp hòa
Nam Mô lục tự Di Đà
Thường xuyên niệm giải ý tà tiêu tan
Minh tâm mở trí luận bàn
Vệt màn ô trược mở đàng tiến tu
Chẳng còn phàm ngã mê mù
Chơn tâm khai triển an du đời đời.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Sáu (tiếp theo)

CUNG DAO TRÌ MỞ TIỆC LỚN TẠ ƠN CHƯ THIÊN PHẬT,

ĐỨC LÃO MẪU KHEN THUỞNG DƯƠNG SINH CÙNG CHÚC MỪNG SỰ THÀNH CÔNG

...
Thuần Dương Đại Đế: Bữa nay tôi vâng lệnh đức Vô Cực Dao Trì Lão Mẫu đảm nhiệm chức vụ trưởng ban nghi lễ đại hội Dao Trì. Tế Phật cùng Dương Sinh bữa nay được lời mời tới cung Dao Trì này nhận lãnh sự ban khen, quả là việc trời vui mừng quá đổi lớn lao. Hiện thời chư Thánh Tiên Phật cao minh đã tới đông đủ, giờ khai mạc buổi tiệc gồm cả thầy một trăm lễ tám bàn tiệc.

Dương Sinh: Quý ngài quá đông, đã ngồi kín cả các bàn tròn, có đầy đủ nhân sĩ các tôn giáo, lễ phục của quý vị đó mỗi người một vẻ rất là đặc biệt.

Tế Phật: Các tôn giáo tuy khác nhau về mặt hình thức, song nội dung tôn chỉ lại giống nhau, vì cùng chung một mục đích nâng cao tính linh của nhân loại, hầu đạt tới cứu cánh chí công vô tư cùng cứu người giúp đời, bởi vậy họ đều có thiện tâm và Phật tính, ngày nay mới có thể chứng quả thành đạo, hết còn bị luân hồi. Phút này các vị Bồ Tát Địa Tạng Vương cao minh lục tục gia lâm.

Thuần Dương Đại Đế: Tôi ngụ tại Kim Khuyết cai quản việc hành chánh cho đức Ngọc Đế, gặp kì phổ độ, chốn “Thiên Đình” tức nhà trời rất là bận rộn. Bữa nay sách Thiên Đường Du Ký đã viết xong, giúp ích rất nhiều cho kẻ có chí vì đạo dưới gầm trời, đối với phương pháp tu đạo cùng trạng huống sinh hoạt ở cõi trời đều chỉ dẫn rõ ràng rành mạch rất dễ tìm hiểu, tự hậu không còn cảnh tu luyện một cách đui mù, quả là trời đã ban ân phước sâu dày cho toàn thể chúng sinh. Hiện thời đức Ngọc Hoàng chí tôn đã tới, tiếp theo là đức Dao Trì Lão Mẫu,

toàn thể chư Thần Thánh Tiên Phật đều đứng lên rồi phủ phục lạy mừng.

Lão Mẫu: Miễn lễ, mời quý vị đứng lên.

Đại Đế: Kính mời chư liệt vị an tọa.

Lão Mẫu: Bữa nay là ngày lễ mừng sách Thiên Đường Du Ký viết xong, tôi vô cùng phấn khởi, bởi vậy cung Dao Trì đặc biệt mở đại tiệc để chúc mừng chư vị cao minh đại biểu của khắp ba cõi đều tới tham dự đông đủ.

Ngọc Đế: Vô Cực ân ban ý chỉ truyền thuật lại phong cảnh thiên đường tươi sáng để người đời thấu tỏ, bữa nay việc viết sách trời đã hoàn thành một cách tốt đẹp, lòng trăm hết sức vui mừng, Lão Mẫu lại mở đại tiệc này để khoản đãi, chính là nhờ ơn trời mở lượng từ bi nhân ái rộng lớn đối với chúng sinh, mong rằng toàn thể nhân loại sẽ thể nghiệm cùng giác ngộ được lòng trời. Giờ đại tiệc bắt đầu, Tế Phật cùng Dương Sinh hãy hân hoan hưởng bữa tiệc này.

Tế Phật: Dương Sinh chớ e lệ, đó là phần thưởng của đức Lão Mẫu và Ngọc Đế ân ban, thầy trò mình cùng hân hoan đón nhận.

Dương Sinh: Hay quá, nhạc Tiên réo rất bên tai, các tiên nữ vũ khúc Nghê Thường phát phối lượn bay giáng về vô cùng thanh nhẹ, không rõ tu luyện cách nào để có thể đạt được như vậy?

Tế Phật: Vận động nhiều, tâm luôn luôn mở rộng, không ham ăn, thường luyện tính, không sợ hãi, không phiền não, bộ y phục trời ban suốt đời không thay đổi, càng mặc càng đẹp để thêm, nhờ thân thể khỏe khoắn lành mạnh do đó mà dung nhan không

thoa phần vẫn rực hồng, hoàn toàn thuần khiết chân chất, thật đáng yêu.

Dương Sinh: Thưa những lời ân sư vừa dạy rất hợp lẽ đạo.

Lão Mẫu: Tề Phật và Dương Sinh chớ mãi chuyện trò mà quên thưởng thức hương vị tiệc pháp diệu kỳ của cõi trời.

Dương Sinh: Xin đa tạ đức Từ Mẫu đã để tâm lo lắng.

Tề Phật: Thầy trò mình ăn nhiều đi, trái tiên no mấy cũng không thấy ngán, lúc này cần phải mở bao tử ra cho thật lớn để chứa được nhiều thực phẩm kì diệu, bởi loại thực phẩm này do lòng tốt của đất trời ngưng kết mới thành được.

Dương Sinh: Thưa vâng, hương vị tươi mát ngọt ngào này khiến người ta khó mà quên được, rượu quỳnh tương vừa nhấp đã cảm thấy mùi vị của vô cùng, con xin mời ân sư một li.

Tề Phật: Thầy đã cử rượu, dùng sữa thay cho rượu quỳnh tương, tuổi thọ sẽ tăng cao, độ được thêm chúng sinh.

Dương Sinh: Ân sư thực khéo khôi hài. Bàn bên cạnh có đức Ngọc Hoàng, Lão Mẫu, Tam Thanh,

Tam Quan, cùng chư vị giáo chủ, dung nhan đều lộ vẻ tươi vui, hòa hài chứng tỏ chư vị rất hứng khởi trong lúc ngồi dự bữa đại tiệc này.

Đạo Tổ: Đạo vốn không lời, song sách Thiên Đường Du Ký lại nói quá nhiều, chúng sinh nếu như không học, tôi cũng chẳng nói làm chi, chỉ cần thể nghiệm ý nghĩa chân thực của Vô Cực cũng đủ thành tựu đạo Thái Thượng.

Thế Tôn: Phật pháp vốn chẳng thể nói, nay lại trình bày bằng lời trong sách Thiên Đường Du Ký chúng sinh phải giác ngộ nhiều, người nếu như không nói về Phật, Phật tôi cũng không nói, ắt tây phương không có Phật, cho nên pháp Phật truyền bá ở thế gian để giúp người đời thành Phật, thấy Phật.

Thánh Khổng: Nho không nói về cõi linh thiêng song sớm nghe đạo tối chết cũng cam, tính noi theo thiên mệnh gọi là đạo, nghe đạo, hiểu đạo ắt có thể phối hợp làm một với trời vượt khỏi vòng sống chết, kẻ tu đạo Nho tới mức chí thiện có thể đạt Thánh.

(còn tiếp)

